

**De Vita Et Honestate Canonicorvm, Et Aliorvm
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Super declaratione assignationum portionu[m] vicarijs in vnione
beneficiaroru[m] facienda, Pij quinti constitutio. cap.xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

tiones missarum infra dictam taxam admittantur. *Noue funda-*
ta beneficia etiam eiusdem ecclesie sic vniuantur,
si non sufficient ad honestam, & tolerabilem vietum
item ad titulum in promotione ad sacros ordines re-
quum possint sufficere.

pro declaratione assignationum portionum vicariis in vnone
beneficiorum facienda, iij V. constitutio.

C A P. XXX.

Ad exequendum pastoralis officij debitum vigi-
lantibus studiis intendentibus, ad ea, per quae ca-
thedralium, & collegiarum aliarumque ecce-
sas necnon monasteriorum, beneficiorum, seu col-
legiorum, ac aliorum piorum locorum prospero profe-
ctu, diuinique cultus augmento, & opportune con-
gruante sustentationi parochialium ecclesiarum eisdem
vicium statui feliciter dirigendo, & personatum in
vniuersam animarum exercituum utilitati recta ratio-
ne, & prouida moderatione consuli, & salubriter pro-
curare valeat, libenter interponimus nostriæ sollicitu-
diniæ partes. Hinc est, quod nos, ad quoruæ aures (quod
in fine animi nostri molestia referimus) peruenit,
vicios ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis,
Archibishopis, & Episcopis in deputandis vicariis, ac
in assignatione portionum vicariis perpetuis parochiali-
um dicitis ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis,
velocius piis perpetuo vnitarum ex Concilio Tridentino
admodum, ita modum excessisse, vt parum, aut nihil
vniuersitibus, teditibus, & prouentibus parochialiū ec-
clesiarum, sic vnitarum ecclesiis, monasteriis, beneficiis,
collegiis, aliisq[ue] locis piis remanserit, ob idque multæ
cautæ super hoc controversiae circa interpretationes
decreti dicti Concilij.

Nos ad eas tollendas animum intendentibus, considere-
antique vniuerses ipsas ideo à prædecessoribus nostris
vita esse, vt ex redditibus, & emolumentis beneficio-
rum vnitarum ecclesiis, monasteriis, collegiis, benefi-
ciis, & piis locis, quibus illa vniuntur, facilius onera
item incumbenta supportentur, & pròptius à mini-
stris ecclesiasticis in eisdem officia diuina celebrentur,
hospi-

*Uniones cur in
troducuntur.*

hospitalitas seructur, aliaque charitatis opera cunctatur, ac etiam ut nihilominus cura animarum omnium parochialium laudabiliter exerceatur. Motu & ex certa nostra scientia auctoritate Apollonius nostra perpetuo valitura constitutione statuimus ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de Concilij mente fuisse colligimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos praefatos in assignacione positionis ipsis Vicariis perpetuis ex predicto Concilio

*Quanta debet
esset Vicariorum
perpetuorum
portio.*

Prælatorum arbitrio facienda, ita se confinavit arbitrii debere, ut non maior ceterum, nec minor quamquinta scutorum aureorum summa, compunctionibus, etiam incertis emolumentis, & aliis obiectibus communiter percipi solitis eis omnino aliquis nisi vicaris temporaris solitum sufficit plus assecurare in quantitate, aut quota fructuum, pecunia merata, fundo, seu alia re stabili portio humeris situatur, cuiuscumque valoris parochialis ecclesiastica fuerit, & habita etiam ratione redditum, & communio loci, cui parochialis ipsa unita fuerit; ita quod pensiones ultra, vel infra dictas summas, scutorum ceterorum & scutorum quinquaginta hactenus assignantur, res posteriorum forsitan assignandas, quo ad excessum, & deficitum huiusmodi nullius roboris, & momenti erit, & ad summas predictas reduta, & aucta regrediente censeantur, nisi tamen valor animus ipsius parochialis unitate habita ratione (ut preferitur) minor sit quamquinta scutis, quo casu portio assignata, vel assignatio vicario perpetuo non debeat excedere summam annua valoris dictae parochialis, sed sufficiat, quod in fructus eius duntaxat attribuatur ipsi vicario per-

*Moderatione
rum & sim-
plum in cre-
dione perpetua
rum vicariarum
seruanda.*

Et quoniam iniquum esset eos, qui commode uantur, eadem onera, qua prius sustinebant, defrumenta, volumus, & statuimus, quod ecclesiastica, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi quorum parochialibus ecclesiis unitis contingentes, prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum vicaris perpetuis assignatorum, ad solutionem annuorum, quam nobis, & camera Apostolicae sunt ulterius non teneantur, sed cis detraheantur.

item certorum, quæ de fructibus dictarum parochia-
lum percipiuntur. Ita tamen quod vicarij perpetui, qui
so tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede
apostolica nouam prouisionem sue deputationis, &
aurea annata pro portione fructuum, reddituum, &
potentiam certorum sibi assignata, & expedire literas
apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum vica-
riatum perpetuarum, & servitium earundem parochia-
rum admittit possint, nisi soluta annata, & expeditis li-
teris apostolicis nouæ prouisionis, ut præfertur. Alio-
quiniegrum quindennium solui debere, nec vicarij
prædicti antea, tuta conscientia fructus percipere pos-
sumus insuper & ita mandamus, quod dicti vi-
carij perpetui non ad liberam Ordinariorum electio-
nem, sed ad nominationem illorum, in quorum ecclæ-
siatis ponentur cum ipsorum Ordinariorum, seu
cum vicariorum, prævio examine, approbatione de-
putantur. Et si dictæ parochiales vnitæ erunt monaste-
riis regularium mendicanum possint à Superioribus
dilatim monasteriorum nominari ex ipsis mendi-
canis: quos si Ordinarij prævio examine per se, aut
cum vicarios faciendo idoneos ad curam animarum
concedam, incenerint, & ita pro idoneis approbaue-
ntur, teneantur in vicarios, ad nutum tamen Superio-
rum suorum amouibiles deputare. Idemque etiam fer-
etur in regularibus monachis tantum, dummodo in
parochiali, in qua unus ex eis monachis fuerit, ser-
vanda forma prædicta, vicarius deputatus, habitent cum
militem quatuor alij ex dictis monachis. Sicque per
quicunque iudices quavis auctoritate fungentes,
debaracis, & eorum cuilibet quavis alter judicandi,
interpretandi potestate, iudicati, & interpretari de-
bet. Necnon irritum, & inane decernimus, quicquid
ex quoquam quavis auctoritate attentatum foisan-
tia detenus, vel imposterum contigerit attentari. Non
omnibus constitutionibus, & ordinationibus Apo-
stoli, ceterique contrariis quibuscumque. Volu-
natum quod præfentes literæ in Cællaria nostra
apostolica, & ad valueas Principis Apostolorum de Vr-
bem more publicentur, & inter cōstitutiones percuti-
valitu-

Vicarij perpe-
tui ad cuius
prouisionem
pertinent.

valituras describantur. Et quia difficile foret a se
gula quaque loca deferri, quod eam transire
etiam impressis manu alicuius Notarii submitti,
sigillo alicuius Prelati munitiis eadem proposita
habeatur, qua praesentibus adhibetur, si formam
bita vel ostendat. Nulli ergo omnino homini licet
Datum Romæ apud sanctum Petrum anno 15
lend, Nouemb. pontificatus nostri anno secundu

De ecclesiasticis pensionibus. C A P. XXXII

Robuff. in tract. de pacif. poss. alleg. gl. in sum. n. 7. 2. ea. per tuas. de donation. An. Dcc. c. 5. b. Felin. in c. ad audienciam de rescript. Gigan. d. tract. quest. 6. c. Prepos. in c. sed adiunc. t. q. 3. Gigas de p. sto. quest. 4. d. arg. ca. nisi. de præb. Tho. Cæp. in tract. de pension. Felin. in c. ad audienciam. de rescript. Gigas. d. quest. 4. & 6. c. DD. ind. c. ad audienciam. in c. extin. p. de præb. in ca. conquerente. de cler. non resif. f. c. ad quest. derer. perm. & ib. DD. et Cæp. in d. tract.

SVnt nonnulli, qui, ad suam ambitionem, tritiam tegendam, vel excusandam, & beneficiarum pluralitatem seu corundem onera lugentes, siones pro beneficiis querunt. In quibus, quatuor hinc temporibus attempserunt: abusus, paucalicitæ, vel licita nobis esse videantur, dicentes post diuturnum seruitium ecclesiæ præstum, ppter morbum, aut senectutem, beneficio suo commodè deseruire non possit; talis licet per ex beneficio suo resignato percipere posse videtur. Secundo, si quis legitimam ob causam plurimi beneficia, illud in qua ipse non responderet, & per certi denti plus valeat, quam ex illo honeste leviteratem suam viuens, possit consumere; id quod est, licet etiam resignantem accipere posse per loco arbitramur b. Siquidem sunt c. qui patuerint, & decentius, assignare illustrissimis Cardinatot pensiones, quot habent ecclesiæ, vel mortuorum relicta proprietariis sufficienti portione ad hoc uendum, quam illa simpliciter in commendam re. Tertio, cum pro bono pacis ad lites complicitate constituantur d; vel ut alii cogeniti prouideant, quod alteri superabundat e. Quarto, ratione utilitatis fructuum in beneficiorum permutatione, est pensionis reservatio f. Cæterum, an illæ licitæ sint, quæ propter inæqualitatem fructuum, gnantur, dum nudus quispiæ titulus, vel beneficii minimi valoris permutatur cum præbenda aliquæ gni, & opulenta, vel alio aliquo beneficio, cuiusque & prouentus centuplo quasi meliores sunt; &c.